

Георги Константинов

Аз, един от многото

Израснал съм
в абсурдно време –
с купонен хляб. И мир военен...
Вървах
под образа на Ленин,
а слушах песните на Ленън.
Бях буен, горд и центробежен.
Но вярвах в идеали чисти.
Затуй ме гледаха
под вежди
платените идеалисти...

Днес хлябът е поне сто вида.
Берлинската стена я няма.
Но виждам –
времето пак зида
стени от лед и от измама.
Разделя тия от ония,
нещастници от супермени...
И пак съм в общата килия
на някакво
абсурдно време.
Живея тих и безучастен.
И мътно дните ми текат
край ново
недостъпно щастие
и толкова
достъпна Смърт.

КРАЙ

© Георги Константинов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9786>]